

15437 REIAL DECRET LLEI 2/1987, de 3 de juliol, de la potestat sancionadora de l'Administració pública en matèria de jocs de sort, envit o atzar. («BOE» 159, de 4-7-1987.)

La normativa actualment vigent en matèria d'ordenació del joc arrenca del Reial decret llei 16/1977, de 25 de febrer, pel qual aquest es despenalitzava i se sotmetia a tributació i es prolonga en un centenar llarg de disposicions de rang divers que contenen al seu torn el règim sancionador del joc. La Sentència del Tribunal Constitucional de 7 d'abril de 1987 va declarar no ajustades a la Constitució les sancions administratives que no tenen suport legal. Atès que el règim sancionador en matèria de joc està en l'actualitat regulat per normes reglamentàries, algunes fins i tot preconstitucionals, i que l'elaboració d'una pròxima llei del joc imposa un llarg termini de tràmit i ajorna la regulació dels aspectes sancionadors de les activitats de joc, és necessari acudir al procediment extraordinari del reial decret llei per cobrir el buit legal que es pugui produir i en garantia dels drets dels ciutadans.

En virtut d'això, amb l'informe favorable de la Comissió Nacional del Joc, amb l'acord previ del Consell de Ministres en la reunió del dia 3 de juliol de 1987, en ús de la facultat que preveu l'article 86 de la Constitució,

DISPOSO:

Article 1r Objecte i àmbit del Reial decret llei.-1. L'objecte d'aquest Reial decret llei és la regulació de la potestat sancionadora de l'Administració pública en matèria de jocs de sort, envit o atzar.

2. El que disposa aquest Reial decret llei s'entén sense perjudici de la legislació que en matèria de joc puguin dictar les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències, i, en tot cas, conserva el caràcter de dret supletori que constitucionalment li és reconegut.

3. Són infraccions administratives en matèria de joc les accions o omissions tipificades en aquest Reial decret llei, que poden ser especificades en els reglaments que el despleguin. Aquests reglaments no poden tipificar noves infraccions ni introduir noves sancions o alterar el quadre de les que estableix i defineix aquest Reial decret llei.

4. Les infraccions administratives en matèria de joc es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Article 2n Infraccions molt greus.-Són infraccions molt greus:

a) Fer activitats d'organització o explotació de jocs sense les autoritzacions, inscripcions o guies de circulació, o amb incompliment dels requisits i les condicions que s'hi estableixen, així com l'organització o explotació dels jocs en locals o recintes no autoritzats o per persones no autoritzades.

b) La modificació unilateral de qualsevol de les condicions, en virtut de les quals es van concedir les preceptives autoritzacions.

c) La cessió de les autoritzacions concedides, excepte amb les condicions o requisits establerts a les normes vigents.

d) Permetre o consentir expressament o tàcitament l'organització, celebració o pràctica de jocs o apostes en locals no autoritzats o per persones no autoritzades, així com permetre la instal·lació o explotació de màquines recreatives i d'atzar sense autorització d'explotació.

e) El foment i la pràctica de jocs i/o apostes, al marge de les normes establertes o autoritzacions concedides.

f) Utilitzar elements de joc o màquines no homologats o autoritzats, o substituir fraudulentament el material de joc.

g) Reduir el capital de les societats o les fiances de les empreses de joc per sota del límit establert, o procedir a qualsevol transferència no autoritzada de les accions o participacions.

h) Modificar els límits d'apostes o premis autoritzats.

i) Obtenir les corresponents autoritzacions mitjançant l'aportació de dades o documents no conformes amb la realitat.

j) Permetre l'accés al joc a les persones que ho tenen prohibit d'acord amb les normes vigents.

k) Exercir coacció o intimidació sobre els jugadors en cas de protesta o reclamació.

l) Atorgar préstecs a jugadors o apostadors en els locals o recintes en què tinguin lloc els jocs.

m) Practicar jocs recreatius en establiments públics, cercles tradicionals o clubs públics quan la suma total de les apostes superi el salari mínim interprofessional mensual.

n) La manipulació dels jocs en perjudici dels jugadors o apostadors.

o) L'impagament total o parcial als apostadors, dels premis o quantitats de què resultin guanyadors.

p) La falta de funcionament dels locals autoritzats durant un temps superior a la meitat del període anual d'obertura.

q) La venda de cartrons en el joc del bingo, de bitllets, rifes o de qualsevol altre títol semblant, per un preu superior a l'autoritzat.

r) La fabricació, importació, exportació, comercialització, manteniment i distribució de material de joc amb incompliment del que disposa la normativa vigent.

s) La participació com a jugadors del personal utilitzat o directiu, així com accionistes i partícips d'empreses dedicades a la gestió, organització i explotació del joc directament o per mitjà de terceres persones en els jocs i apostes que gestionin o explotin aquells.

t) La comissió de tres infraccions greus en el període d'un any o de cinc infraccions greus en tres anys.

Article 3r Infraccions greus.-Són infraccions greus:

a) No portar els llibres de comptabilitat exigits o fer-ho incorrectament.

b) La negativa a exhibir als agents de l'Autoritat els documents acreditatius de les autoritzacions administratives corresponents, així com no obrir o no mostrar-los, per a la seva comprovació, les màquines o elements de joc.

c) Efectuar publicitat dels jocs d'atzar o dels establiments en què aquests es practiquin sense l'autorització adequada, o al marge dels límits fixats en aquesta.

d) Realitzar promocions de vendes mitjançant activitats anàlogues als jocs permesos, regulats a la normativa vigent.

e) Practicar jocs recreatius o d'atzar en establiments públics, cercles tradicionals o clubs privats, sempre que la suma total de les apostes no sigui tipificable com a infracció molt greu.

f) No exhibir a l'establiment de joc, així com a les màquines, els documents acreditatius de l'autorització o altres d'exigits.

g) No remetre oportunament a l'autoritat competent les dades o documents degudament formalitzats exigits per la normativa de joc.

h) La tolerància per part dels directius i personal de les empreses de joc de qualsevol activitat il·lícita, sense perjudici de l'aplicació de la legislació específica que sigui procedent.

i) La falta de fitxers de visitants o la seva gestió incompleta o inexacta que es determinin per reglament, en els locals autoritzats per al joc.

j) La falta del llibre de reclamacions en els locals autoritzats per al joc, i no donar curs, si s'escau, a les reclamacions formulades.

k) Permetre l'ús o mantenir el funcionament de material de joc sense complir els condicionaments tècnics de la seva homologació.

l) L'incompliment de les normes tècniques dels reglaments dels jocs.

m) Fer la transmissió d'una màquina recreativa i d'atzar sense l'autorització corresponent.

n) Instal·lar i explotar màquines recreatives i d'atzar en un nombre que excedeixi l'autoritzat.

o) La comissió de tres infraccions lleus en el període d'un any.

Article 4t Infraccions lleus.—Són infraccions lleus les accions o omissions no tipificades com a infraccions greus o molt greus en aquest Reial decret llei i que infringint la normativa vigent suposin: incompliment de normes d'ordre públic o causa de perjudicis a tercers o dificultin, o bé la transparència en el desenvolupament dels jocs, o bé la garantia que no es puguin produir frau o obstaculitzin el control i la comptabilitat sobre les operacions realitzades.

Article 5è Sancions administratives.—1. Les infraccions administratives qualificades de molt greus són sancionades pel ministre de l'Interior amb una multa de fins a 25.000.000 de pessetes, i pel Consell de Ministres, a proposta del ministre de l'Interior, amb una multa de fins a 100.000.000 de pessetes, i a més:

a) O amb suspensió de l'autorització concedida, o clausura temporal del local on es jugui, o inhabilitació temporal d'aquest per a activitats de joc, pel ministre de l'Interior, per un termini de fins a cinc anys.

b) O amb revocació definitiva de l'autorització concedida, o clausura definitiva del local on es jugui, o inhabilitació definitiva d'aquest per a activitats de joc, pel Consell de Ministres, a proposta del ministre de l'Interior i amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Joc.

2. Les infraccions qualificades de greus o lleus són castigades respectivament amb multes de fins a 5.000.000 de pessetes o fins a 500.000 pessetes pel governador civil de la província corresponent.

3. En el supòsit de suspensió temporal, durant el termini que hagi estat imposada, no es poden concedir noves autoritzacions a aquestes o altres empreses que pretinguin dur a terme les seves activitats relatives al joc en el local on es va produir la infracció sancionada.

4. Per causa d'infracció molt greu o greu comesa pel personal de les empreses de joc, es pot imposar, accessòriament a la sanció de multa, la suspensió de la vigència o la impossibilitat d'obtenir documents professionals. En les infraccions molt greus la suspensió i la impossibilitat d'obtenir documents professionals les pot acordar per un termini de fins a cinc anys el ministre de l'Interior, i en les greus per un termini de fins a dos anys, el governador civil.

5. De les infraccions comeses pels directors, gerents, apoderats encarregats o administradors de les empreses de joc o dels establiments on es practiquin aquests, així com del personal al seu servei, en són subsidiàriament responsables les societats titulars.

6. S'estableix com a mesura cautelar el precintament i dipòsit de les màquines i del material i elements de joc, quan hi hagi indicis racionals d'infracció molt greu, com a mesura prèvia o simultània a la instrucció de l'expedient sancionador.

7. De la mateixa manera, l'autoritat sancionadora, en els supòsits de falta d'autorització, revocació o suspensió d'aquesta, pot decretar el comís i la destrucció de les màquines o elements de joc objecte de la infracció.

8. Per a la graduació de la sanció cal atènyer-se a les circumstàncies personals o materials que concorrin en el cas, així com a la transcendència econòmica i social de la infracció comesa.

9. Amb independència de les sancions, la comissió de la infracció comporta, si s'escau, el lliurament a l'Administració o als perjudicats que hagin estat identificats dels beneficis il·lícits que hagin estat obtinguts.

Article 6è Prescripció.—1. Les infraccions lleus prescriuen al cap de dos mesos; les greus, al cap de l'any, i les molt greus, al cap de dos anys.

2. El termini de la prescripció comença a comptar des del dia en què s'ha comès la infracció.

3. Aquesta prescripció s'interromp des que el procediment es dirigeixi contra l'infractor, i el temps de la prescripció torna a córrer de nou des que aquell acabi sense sanció o es paralitzi el procediment durant més de tres mesos, si no és per una causa imputable a l'interessat.

Article 7è Procediment sancionador.—1. El procediment sancionador s'ha d'ajustar al que preveu aquest Reial decret llei, i la normativa subsidiària són les disposicions de la Llei de procediment administratiu.

2. En les infraccions tipificades de greus i molt greus s'ha d'ajustar als tràmits següents:

a) S'inicia per providència de l'òrgan competent en rebre comunicació o denúncia sobre una suposada infracció i que s'ha de notificar a l'interessat juntament amb el plec de càrrecs que formuli l'instructor nomenat en aquesta.

b) L'interessat disposa d'un termini de vuit dies per presentar el plec de descàrrecs, en què pot sol·licitar la recepció a prova de l'expedient, expressant els punts de fet sobre els quals ha de versar i articulant la prova de què intenta valer-se.

c) L'instructor pot acordar, d'ofici o a instància de part, l'obertura d'un període de prova per un termini no superior a trenta dies, quan hi hagi disconformitat en els fets o aquests siguin de transcendència per a la resolució de l'expedient.

d) Contestat o no dins el termini el plec de càrrecs, o si s'escau, conclosa la fase probatòria, l'instructor ha de formular la proposta de resolució, que s'ha de notificar a l'interessat perquè en el termini de vuit dies pugui al·legar el que convingui al seu dret.

e) Davant les actuacions, l'òrgan competent ha de dictar la resolució corresponent, que, si és estimativa d'imposició de sanció, una vegada notificada a l'interessat, és executiva.

Article 8è Règim de recursos.—Contra les resolucions recaigudes en els expedients sancionadors es poden interposar els recursos administratius i jurisdiccionals que escaiguin legalment.

Article 9è Mesures cautelars.—Sense perjudici del que s'estableix en matèria de sancions per joc il·legal, les autoritats competents han d'adoptar mesures conduents al tancament immediat dels establiments en què s'organitzi la pràctica de jocs sense l'autorització requerida, així com la confiscació dels materials de tot tipus usats per a aquesta pràctica, i les apostes que hi hagi hagut.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.—La distribució de facultats sancionadores entre els diversos òrgans de l'Administració de l'Estat es pot alterar per via reglamentària a proposta del ministre de l'Interior.

Segona.—Les facultats dels òrgans de les administracions de les comunitats autònomes que tinguin competències en matèria de jocs de sort, envit o atzar per a la imposició, si és procedent, de les sancions que preveu aquest

Reial decret llei es regeixen per les seves normes específiques.

Tercera.—S'autoritza el Govern a revisar periòdicament la quantia econòmica de les sancions que preveu aquest Reial decret llei d'acord amb les variacions de l'índex de preus al consum elaborat per l'Institut Nacional d'Estadística.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades totes les normes o disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—Aquest Reial decret llei entra en vigor el dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Segona.—S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'exercici de les facultats que conté aquesta disposició.

Madrid, 3 de juliol de 1987.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ